

IZVIR

glasilo sgš
»veno pilon«
ajdovščina

Nekako preživeti zaspano sončno popoldne. Nekako preživeti mladost. Zaspano ali sončno? V omami reklamnih napisov, v obupanih sanjah po izlizanih frazah sreče, ljubezni. V strahu pred eksplozijo nacionalistično-rasističnih čustev, v nemoči ustaviti vojno, pobijanje... Škropljenje krvi in prazne besede, patetični vzkliki samostojnosti, ekonomske polomije,... V pričakovanju izbruha socialnih nemirov, v begunskem navalu. V želji prebroditi krizo. Ogniti se politiki? Zapasti v apatijo? Boriti se ali se predati?

Izbojevali smo vojno za samostojnost. Skoraj že zmagali v vojni za priznanje. Vse je vojna in NAŠA kri so NAŠE pesmi. To so naše sanje, naša iluzija, naša resnična vojna. Vojna za mir, vojna za ekonomsko stabilnost, vojna za Evropo, vojna za boljše Bivanje, krvavi boj za naše pesmi. Spominjali se nas bodo po junaštvu in neizprososti. Ko gre za našo stvar, smo enotni: na barikadah so zastave in vzkliki zmage. Je zmaga že tu ali se le približuje?

Da ne bi ostali fosili težkih političnih trenutkov, ko se svet utaplja v mešanih občutkih radosti, obupa, melanholije in vroče krvi, raje ohranimo svojo ustvarjalnost!

TO JE NAŠ DAN IN NAŠA NALOGA JE, ČIMBOLJE ODIGRATI NAŠO IGRO.

Bije se boj in mi vztrajamo. Naj bodo rafali še tako smrtonosni - BORIMO SE!!! Naj nihče od nas ne bo begunec. Dovolj smo močni, da zmagamo.

Živeti Mladost

Kupila mu je lectovo srce in on se je sprl s svojo družino. Pozneje objokovana ljubezen jima je v zakonskem pristanu zgradila dom, v katerem se je delovni kabinet kmalu preobrazil v otroško sobico.

In tako enostavno - danes se mi zdi idilično - je še mulcu pri štirinajstih obljubljal, da bo večno.

Počitnice pri babici v Črni gori - ta je sinu prva odpustila poroko s Slovenko, so bile prijetne vse do poletja, ko me Zvezdana ni več "utegnila" povabiti k njim na izmenjavo znamk in mi je Stipov mlajši brat zabrusil, da sem Stanovnikov separatist.

Začel sem brati časopise. Pluralizem, nacionalizem, avtonomija, fundamenatalizem, demokracija in mitingi. Oče je začel kupovati Politiko, mama pa je Delo brala le še na skrivaj. Najteže je bilo razložiti manipulacijo.

Ko ni bil prižgan radio, nam je ušesa parala tišina. Zvečer sem šel ven s Polono. Zdi se, da me je le ona poslušala in poskusila razumeti. Mama je rekla samo, naj ji raje še ne kupim lectovega srca.

Različne razlage, polresnice, spori med starši, ki so se vedno redkeje zgladili, očetovo kasnjenje iz vojašnice, stranke, referendum, volitve. Sedemnajst let. Vojna. VOJNA!

Z mano sva televizijo po osamosvojitveni proslavi ugasnila z mešanimi občutki. Vrnil se je oče in zahteval, da greva z njim na varno v vojašnico. Rekel sem, da sem na varnem in mama je očetu prvič rekla ne.

Brez krikov so se razbitine naše družine razšle po sobah, oče pa je vzel iz omare vecchio in izginil. Zunaj so zavijali psi, mama je naglas molila in blazine so goltale najine solze.

Zjutraj sva izvedela, da je oče tisto noč ranil vojaka, ki je hotel dezertirati. Čutila sva se sokriva. Naslednje dni mama ni prižgala radia, ni šla v zaklonišče ob tuljenju siren, ni poklicala prijateljic. Jaz sem imel Polono.

Ko je bilo najhujše more konec, je oče šel domov. Za njim je odšla vojna, ostala pa praznina in mamin objokan obraz.

Po toliko letih sem spet dobil pismo od Sare. Haifa, Israel piše na veliki zeleni znamki, v pismu pa od navdušenja mrgolijo napake. Da je ata prav kmalu dobil službo in da že živijo v večji hiši, da cele dni preživi v trgovinah, da ji je v šoli všeč, da nova domovina izpolnjuje vse njene kriterije in da je še boljša.

V šestem razredu sem v želji po znamkah iz Mikijevega zabavnika izbrskal Sarin naslov. Leningrad, SSSR je pisalo na sivem pismu, polnem stavkov trpljenja in upanja; starih židovskih sanj o obljubljeni deželi, ki jim je po tisočletjih vrnjena.

Prejšnji teden je mama pustila službo in šla za njim. Noro dejanje mi daje upanje. Zaljubljena norca nekje iščeta obljubljeno deželo brez pompozni mostov med kulturami,

obljubljenih Evrop, nacionalizma in manipulacije. Ker je oče slekel uniformo, bo nerodnima hipijema, ki štopata že celo življenje, mogoče le kdo ustavil.

Vrstniki tožijo o brezposelnosti, o vikendih, ki jih imajo njihovi starši naenkrat v drugi državi, o nizkih štipendijah, o zaprtem dostopu do mednarodnih vod, o otročjih sporih med strankami, o participacijah v zdravstvu in zanič šolskemu sistemu. Zatekajo se k drogam in se postavljajo z novimi potnimi listi in registrskimi tablicami.

Jaz mislim, da bom kamlu nekemu kupil lectovo srce.

Bogdan

SVETOVNI

neomadeževani s krvjo
lastnega trpljenja
odpovedovanja
podrejanja.
lepote življenja
v svetlejši luči
in njegova
senca, ki se
plazi po zbledelih
freskah neke druge
civilizacije.

legenda o tebi.
smešna, groteskna
in tako verjetna.
zapisana v
nedostopnih
arhivih neke
preteklosti, ko
so bile pesmi
resnične in
sanje drugačne.

milijon religioznih
utrinkov v
orkanu čustev
drugačnih kot doslej.
ko bog ne bo več
samo simbol,
bom morda verjela,
da res obstaja.

Tjaša.

Nobenh zanesljivih podatkov ni o tem, koliko uživalcev mamil je v Sloveniji, niti o številu tistih, ki so z drogami zasvojeni. Vse, kar je v zvezi z mamili, je bilo dolgo prekrito s tančico skrivnostnega in vznemirljivega, a nedotakljivega. Napačno je mnenje, da je tema mamil aktualna zaradi izrednega porasta uživalcev. Število le teh se veča približno enako iz leta v leto, "boom" pa je nastal zaradi tega, ker se jih odkrije vedno več. Ta tema je postala v zadnjem času bolj sproščena in tudi zasvojenici si že upajo pokazati svoj pravi obraz. Najbolj so v reševanju problema napredovali na Obali, kjer je tudi največ narkomanov (cenijo od 400 do 500). Tu so že organizirali posebne telefonske linije, na katerih dežurajo prostovoljci 24 ur na dan.

Največji uspeh doslej pa je dosegel portoroški župnik Franc Prelc, ki je v Škofji Loki in na Planini pri Rakeku ustanovil terapevtsko skupnost (komuno) za tiste, ki se hočejo mamil rešiti z zdravljenjem, ki temelji na medsebojni pomoči, na predanosti drugemu, na ljubezni in trdi človeški podlagi. To je zdravljenje brez vsakih zdravil, brez heptadona in metadona, ki ju drugače medicina uporablja pri odvajanju od droge. Narkomani, ki so več mesecev dobivali heptadon, se trikrat teže izvijejo iz odvisnosti od drog. Mogoče je ta nepravilen pristop k reševanju zasvojenih kriv, da do sedaj v Sloveniji ni bilo še nobenega, ki bi se odvadil drog. Prvi, ki so se jih rešili in našli drugačno pot k reševanju problemov, so bili na zdravljenju v komunah don Pierina Gelmini v Italiji. Po vzoru don Pierina in tudi z njegovo pomočjo so nastale komune v Sloveniji. Povprečno traja zdravljenje trideset mesecev, živijo v zelo strogih normah, osnovni moto pa je ljubezen...

Simon je imel štirinajst let, ko je začel vdihovati razna lepila in opojna sredstva. Kmalu je prešel na "travo". Pri šestnajstih si je vbrizgal prvo iglo heroina in tako nadaljeval tri leta. V teh treh letih je preživel skupaj s svojo družino pekel. Bil je pripravljen narediti vse, da bi dobil novo dozo, celo svoji sestri speljati na enako pot. Pri devetnajstih so ga starši prepričali, naj se gre zdraviti. Po izčrpljujoči terapiji v eni izmed don Pierinovih komun se mu je uspelo rešiti iz gotovega objema smrti. V prvem pismu, ki ga je poslal staršem iz Tajske, kjer je dobil nov smisel življenja v delu, je napisal, da jima je hotel s tem dokazati, da ju ima rad.

Podobnih zgodb je v zadnjem času na obali vse več. Kljub temu pa je odločitev za zdravljenje ponavadi zelo težka. Dokler ima narkoman še dovolj denarja, ne pomisli na to, šele ko finančno propade, ga starši ali psihologi laže prepričajo. Cene mamil niso majhne:

- 1 gram marihuane	=	5 DEM
- 1 gram hašiša	=	10 DEM
- 1 gram LSD	=	80 DEM
- 1 gram heroina	=	200 DEM
- 1 gram kokaina	=	250 DEM

Tako lahko porabi zasvojenec na dan tudi do 650 DEM. Eden od njih si je po tridesetkrat dnevno vbrizgal mešanico heroina in kokaina, ker je vsakič doživel "flash". Porabil je 3 grame na dan.

Grozljivo je tudi dejstvo, da so mamila razširjena na šolah. V anketi, ki so jo izvedli na goriških osnovnih in srednjih šolah, se je izkazalo, da skoraj 10% šolarjev kadi marihuano in 5% hašiš, med njimi pa se najde tudi LSD in kokain. Najvišji porast mamil je na prehodu iz osnovne šole na srednjo. Večina jih je odgovorila, da to počnejo v okolici šole in da so dobili informacije o drogah od vrstnikov in v šoli.

Po policijskih podatkih je odvisnih od droge na Goriškem 12 do 13 ljudi, po neuradnih pa je to število 5 do 6 krat večje. Mamila zase dobijo predvsem s preprodajo, saj so pri

nas cenejša kot čez mejo v Italiji. Policija pa je odkrila tudi kar precej nasadov marihuane.

V zadnjem času pa je poleg samega problema odvisnosti prisoten še problem AIDS-a. V Sloveniji je 1/3 uživalcev mamil, ki so na igli, okuženih z AIDS-om. V terapevtskih komunah don Pierina v Italiji je od 4000 zdravljenecv 35% okuženih z virusom HIV, vsak teden pa zaradi tega umre eden. Zato si je dal 70 letni don Pierino vbrizgati virus HIV, da bi na njem lahko preizkušali zdravila proti AIDS-u.

Vprašanje, ki je zelo polemično, je, zakaj mladi segajo po mamilih. Strokovnjaki menijo, da so vzroki v človeku samem (nesposobnost spoprijeti se s problemom, droga je izhod iz stiske), v družini (napačna vzgoja) in v širši družbi (odrinjenost mladih).

Kaj pa menijo mladi? Odgovore smo poiskali pri naključno izbrani mladini iz Ajdovščine in okolice:

- v glavnem so vzrok stiske v šoli in razočaranje nad življenjem (17 let)
- droga pomeni nekaterim hitrejšo pot do odraslosti in pomembnosti (13 let)
- vsak ima probleme, ki jih skuša rešiti na svoj način (18 let)
- radovednost (17 let)
- strah in brezizhodnost (18 let)
- vzroke lahko iščemo v nesrečnem otroštvu (16 let)
- mladi hočejo biti nekaj več, nekaj posebnega (17 let)
- se jim zdi zabavno, boljši "life" (15 let)

Tudi mladi so ugotovili pravilne vzroke za jemanje mamil, čeprav nekateri tega problema še vedno ne jemljejo resno. Zdi se jim, da je to normalno na poti odraščanja. Tako kot prvo cigareto si kmalu prižgejo prvi "joint" in vbrizgajo prvo injekcijo heroina. Takrat je težko nehati, saj je užitek 7 krat močnejši kot orgazem.

Morda pa se kljub vsemu temu obetajo boljši časi za boj proti narkomaniji. Na Primorskem je eden prvih borcev dr. Vili Ščuka, ki v svoji ordinaciji pomaga narkomanom. Pogovorili smo se z njim o teh problemih.

Andreja 3.d

POGOVOR Z DR. VILIJEM ŠČUKO

- KAKŠEN ČLOVEK JE NARKOMAN?

Narkoman je zelo asocialen človek, zanj je značilen beg iz realnosti. Ustvari si svoj lasten svet, v katerem živi in vanj ne spušča nikogar. Prijatelje ima ponavadi samo zato, da ga preskrbujejo z drogo. Če bi se nekdo individualno odločil za pomoč zasvojenцу, bi pri njem dosegel le grožnje in izsiljevanje.

- ZAKAJ SI NEKDO IZBERE NAPAČNO POT V ŽIVLJENJE?

Na to vprašanje obstajata dva odgovora:

1. Človek se rodi preobčutljiv, ne zna ali pa se ne mara soočiti s problemi, ko se ti pojavijo, in zato išče lažjo pot v odraslost.

2. Možen krivec so tudi starši zaradi napačne vzgoje, ko otroka razvadijo do te mere, da mu ustrezajo v vsaki malenkosti. Začne se npr. z medvedkom, ki ga poberejo namesto otroka, ali s tremi bonboni, ko mu ukažejo, naj poje vsak dan samo enega, namesto vseh naenkrat.

-KJE SE NAJVEČKRAT POJAVLJAJO DROGE?

Uživalce mamil najdemo v vseh družbenih slojih, družbah in kulturah. Pojavljajo se predvsem tam, kjer je človek prekinil pristen odnos z naravo, kajti narava in okolje te naučita, kako postaneš strpnejši in se naučiš rešiti probleme. Pri obredih je pomen drog drugačen, saj te

povzdignejo bliže k božanstvu, v katerega veruješ. V takih primerih ne gre za zlorabljanje drog, saj so le sredstvo za duhovno očiščenje.

-KDAJ JE TREBA MLADE SEZNANITI Z NEVARNOSTJO DROG?

Čas pubertete je absolutno prepozen, saj jemljejo vsak dober nasvet za pridiganje. Zadnji čas za informiranje je obdobje okrog desetega leta, čeprav že takrat zasledimo mlade kadilce.

- ALI JE MOGOČA KAKŠNA PREVENTIVA?

Preventiva je že to, da se otrok že od malega nauči odpovedovati nekaterim željam - čimbolj strog si do sebe, bolj si samozavesten in manjša je možnost, da zapadeš slabim vplivom.

- KAKŠNE SE VAM ZDIJO REŠITVE, KOT STA LEGALIZACIJA DROG V AMSTERDAMU ALI ZE ZAPRT NEEDLE PARK V ZURICHU V ŠVICI?

Da, poznam oba primera. Needle Park ni rešitev problema, je samo zapiranje oči družbe, s tem pa se ne da rešiti nobenega problema. Tudi legalizacija drog v Amsterdamu ni nikakršna rešitev. S tem se samo zmanjša problematika kriminala, ljudi pa naredi bolj plitke, da se ne poglobljajo vase. Legalizacija drog pomeni: začasno zmanjšanje kriminala in prostitucije, preventivo pred AIDS-om. Sam tega ne odobravam, saj so problemi zato, da jih rešujemo.

- KAJ MENITE O KOMUNAH, KOT JE KOMUNA DON PIERINA?

V teh komunah sta red in pravilnik zelo stroga in le tisti, ki se želijo resnično odvaditi zasvojenosti, zdržijo terapijo, ki traja 36 mesecev. Tam se naučijo ljubezni do sebe in drugih, pa tudi trdnosti, da se lahko soočijo z zunanjim svetom. Svojo dušo, možgane in telo trenirajo skoraj do popolnosti, da lahko kljubujejo svetu in težavam. Ko sem obiskal komuno v Krminu (Italija), kjer so na

zdravljenju samo fantje, sem imel občutek, da se imajo resnično radi, ne kot homoseksualci, ampak kot bratje!

- KAKŠNO JE VAŠE MNENJE O METODI, DA OZDRAVLJENI NARKOMANI ZDRAVIJO DRUGE?

Tega so zmožni samo tisti ozdravljeni narkomani, ki so popolnoma predrugačili svoje življenje. Taki bodo sposobni naučiti tudi druge, na podlagi svojih lastnih izkušenj, kako spremeniti način reševanja problemov, mišljenja... Narkomanija je le napačno izbrana pot v odraslost.

- ALI SO ALKOHOL IN OPOJNE DROGE TUDI TAKO NEVARNI KOT HALUCINOGENE DROGE (KOKAIN, HEROIN, LSD...)?

Opiati so tiste droge, ki povzročajo "pijanost": lepila, topila, eter, alkohol, etilni alkohol... Tudi te povzročajo telesno odvisnost, so pa tudi vstopna vrata za močnejše droge. Alkoholik ni vedno heroinist, vendar pa jih je veliko, ki so preko alkohola prišli na trde droge.

- ALI POZNATE SITUACIJO V NOVI GORICI IN AJDOVŠČINI, PA TUDI NASPLOH V VIPAVSKI DOLINI?

Sama situacija ni zastrašujoča, po naših podatkih je na igli "le" 50 ljudi. Bolj zaskrbljujoč je podatek, da je bilo pred petimi leti na igli samo 5 ljudi in da jih bo verjetno čez naslednjih pet let že 500 - zelo nagel porast potrebe po drogah.

- KAJ SI ZELITE V PRIHODNOSTI?

Zelim si, da bi bili ljudje prepričani, ko rečejo NE, HVALA, da bi postali gospodarji svojega telesa. To je največji užitek.

Saša in Izzy 3.d

SEAR

Society Enemy Arty Poetry

Kaj gledaš?
Še nisi videl
pesmi,
ki bi imela

NASLOV

na sredi?

Zbudila sem se
z neandertalcem
v svoji postelji.
Prijela sem ga
pod pazduho in
peljala na sprehod.
**TA DEJS'M NEJMA
KUONCA.**

RAPISM IN ST.FLORIAN'S
VALLEY

Konzerva.

Konzervica.

Konzervula.

Piksna w'di Co kakole.

Pločevinka.

TJAŠA.

S T A R T ... Tu stojita velika in mala športna dvorana. V dvoranah se že dolgo urijo mladi športni talenti, poleg tega včasih služita tudi kakšni športni ali nešportni predstavi. Za nešportne z veliko igralci je vsekakor primernejša velika dvorana, saj je tu preglednost, v primerjavi s tisto v mali, kar velika. Pa tudi za športne predstave pobere velika ves sloves. Ne samo, da se v njej vsak dan spoti lepo število rokometašic (dvorana jim daje varno zavetje pred ajdovsko burjo), ampak je tudi prizorišče nekaterih pomembnejših rokometaških tekem. Število športnic bi se sicer dalo še malo povečati, a kaj ko v teh časih obstajajo še drugačne burje, ne le tista meteorološka. Eden takih vetercev veje tudi z bivše SGNS (sedaj SS), ki je kar bogata z rokometaškim potencialom. Naloga prizadevne burjice je, da z raznimi neolajšavami utira lastnemu potencialu pot do nemotenega učenja in kravžljanja možganov.

Medtem, ko velika dvorana pripravlja poslastice za sam vrh, živi mala svoje lastno življenje. Vsako jutro pridrvi vanjo množica primerkov s SS-ja. Pozimi jih nekaj takoj zasede najboljše ogrevalne prostore - radiatorje, drugim (povečini dekletom, ker počasneje tečejo...) pa ne preostane drugega, kot da se vljudno opravičijo in ostanejo v puloverjih, bundah, kapah, šalih, rokavicah... A prostor služi še višjim ciljem, saj je primeren za treninge številnih športov - košarke, odbojke, plezanja, drsanja na vodi, v izjemnih vremenskih razmerah pa še plavanja (hrbtnega, prsnega in ritnega).

Predvsem odbojka je nekajkrat na teden v dvorani kar priljubljen šport. Pomembno je dejstvo, da se pod zelo skrbnim vodstvom ohranja že nekaj let. Opazen pa je precejšen osip v zadnjem letu. Stvar je milo rečeno čudna, saj imajo bruci v tem letu kar dvojno motivacijo za včlanjevanje v kroške: poleg običajnih športnih izzivov

še "tek za 96. urami". A že je zopet čutiti rahel vetrič okrog ušes. So bruci res tako netalementirani ali jih muči strah pred novim sprenevedanjem vrha, da ure nečlanskega športa "ne veljajo" in bodo ostali brez potrdila v roki? Enak problem pozna košarka - nezainteresiranost šolskih fizikulturikov za ta šport. Vzrokov za to je več - pomanjkanje časa, denarja ali na določenih mestih v lanskem Izvirovem horoskopu.

Ko smo že tako pridno obdelali notranje vzroke za relativno dobro delovanje športnih dvoran, se dotaknimo še zunanjih. Eden najvidnejših naj bi bila majhna konkurenca. Te doslej ni uspela prinesiti niti nova (nekaj metrov prekratka) športna dvorana v Vipavi. S privatizacijo pa so se tudi v Ajdovščini odprle nove možnosti. Premik naprej pomenijo pred kratkim odprta teniška igrišča. Njihov razvoj in donosnost bosta odvisna od časa in dogajanja (in denarja občanov-članarina je ok. 200 DEM), a plus ostaja.

Vsakdo izmed nas je že imel v rokah lopar (vsaj lopar za muhe), a večini verjetno še ni prišlo na misel, da obstajajo v naši sredi ljudje, ki znajo držati v roki tudi "ta pravega". Kako pa naj bi nam to kanilo na možgane, ko pa je bila na DOSP-u teniška prisotnost naše šole ničta? Z igrišči so igralci tenisa dobili možnost razvijanja talenta, pa tudi drugi zainteresirani bomo lahko od časa do časa spustili iz rok lopar za muhe - pustimo jih živeti - in raje poskrbeli za lastno bolj zdravo življenje.

Konec naj ne bi bil pesimističen, a govoriti moramo o obetih. Dolgoletne sanje povprečnega športnika, da bi vadil jogging ali kaj hitrejšega na urejeni trim progi, so se skoraj že razblinile. Tako mu ne preostaja drugega kot da še naprej pridno vadi tek po travici in rožicah ob Lokavščku...

.... C I L J .....

Ana 2.d

Rokometni turnir v Nemčiji

Moja ljubezen so jeziki in šport. Prav ti dve stvari sta pripomogli, da sem preživela en teden v mestecu Braunschweige v Severni Nemčiji. Vozili smo se petnajst ur, medtem pa počeli same neumnosti, še posebej na avtocesti, kjer smo prehitevali kot za šalo in signalizirali drugim voznikom. Med potjo smo opazovali pokrajino, ki je bežala mimo: ravninski svet, malo valovit in poln odtenkov rjave in zelene barve. Prispeli smo na cilj, kjer je naša ženska rokometna ekipa postala udeleženka tradicionalnega velikonočnega turnirja. Pristale smo v nič kaj privlačnem domu na robu mesta, z grdimi sobami in tremi obroki neužitne, plastične hrane na dan. Poleg ekip iz drugih držav se je turnirja udeležila še ena slovenska moška ekipa iz Kozine, še isti večer smo postali prijatelji.

Naslednji dan je vse udeležence v mestni hiši sprejel župan. Odpeljal nas je v dvorano s tremi lestenci, ogromno, čudovito tapiserijo in bogato zbirko knjig. Govor so imeli različni ljudje, potem pa so nam privoščili še pijačo. Po vrnitvi v dom smo se skupaj odpravili na večerjo. Hrana je bila res slaba, kuharice pa obupno tečne, zato smo ostale lačne vse do dveh ponoči, ko smo se najedle "svoje pašte".

Naslednje dni so se vrstile tekme. Zmage so bile pridobljene na tako lahek način, da še same nismo mogle verjeti. Tako smo se prebile v finale, kjer smo igrale z nemško ekipo. Osvojile smo prvo mesto. Za nami so igrali Kozinci, ki so prav tako prišli v finale in po napeti tekmi s srbsko ekipo tudi zmagali. Dosegli smo dvojno slovensko zmago, kar nas je še posebej razveselilo.

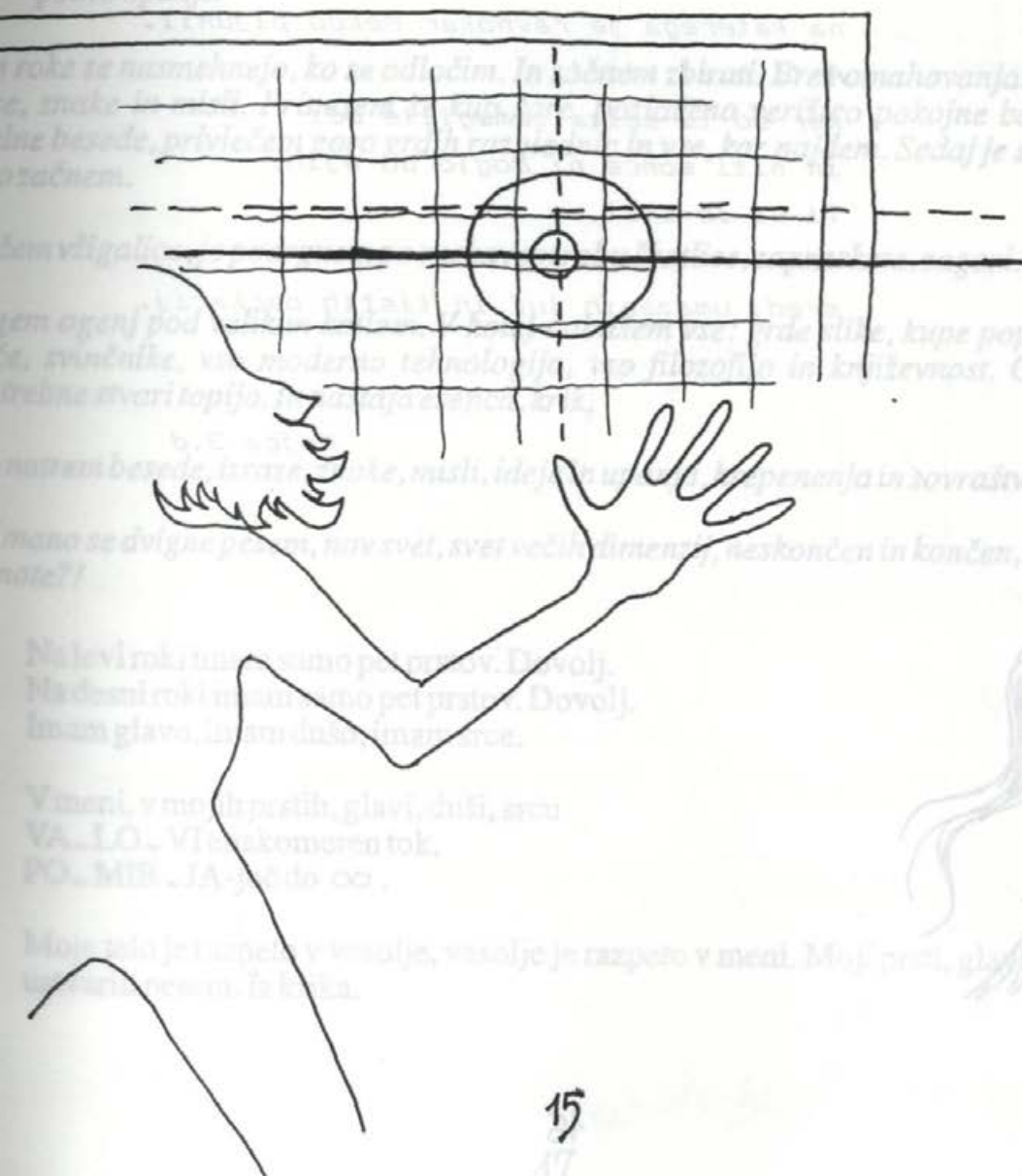

Povabljeni smo bili na zaključno zabavo pod ogromnim šotorom, saj je bil to zadnji dan našega bivanja v Braunschweigu. Plesali smo kot nori, medtem pa so podelili še pokale in diplome. Ob 24.00 uri smo se morale posloviti od Kozincev, kar je bilo težko, a bi bilo še teže, če ne bi bili iz istega koša.

Ko smo se z dvema kombijema vračale domov, smo bile obložene z novimi oblačili in vsem, kar najraje kupujemo.

Po vrnitvi v Ajdovščino sem se počutila osamljeno, vendar sem se po enem tednu že pobrala. Ostali so lepi spomini na rokometni turnir v Nemčiji.

Kaja

Bolečina, tužna v. Nemci

Kdo te je opazil,
ko si bil zlomljen
kakor tisto trhlo drevo?!
So stopali mimo tebe
in packali po zidovih tiste svinjarije
in nihče ni opazil
ptice, za katero si jokal.
Tvoje solze so tekle
po asfaltu,
na katerega je ravnokar nekdo pljunil.
A ti nisi videl,
ker so ti solze zameglile oči
in niti sonce ni moglo do njih.
Ti si le stal,
tam
sredi umazanih luž in tistih packarij.

Mojca 3.d

TA STIH...

DANILO LOVAR

1941 - 1991

*Moje roke so žalostne, ker so prazne, ko iščem sončne mline krutih besed, ko tečem skozi mračne vrtove
in se utapljam v rdečem glasu tišine. Zlati krogi neslišnega mraka.*

*Moram... moram jih dobiti, zbrati - zbirati, nabrati, pobrati, združiti, postaviti, skleniti iz njih krog.
Besede, ki vrejo v meni. Grde, otožne, grozljive, pomembne. Besede, ki zmorejo, rušijo, razbijejo,
okončajo; izrazi, ki se upirajo, ubijajo in morijo!!! Misli, ki... pometejo, očistijo, iščejo, upajo brez
upanja, iz obupa silijo, rinejo, grebejo, grabijo,...*

*da bi našle, da bi povedale, da je treba najti, da bi se svet spremenil, da bi svetu vtisnile obraz
človeka...*

Na levi roki imam samo pet prstov. Rdečih pod rožnato kožo.

Na desni roki imam samo pet prstov. In črno umazanijo pod nohti.

Imam glavo, imam dušo, polno nemira, hrupa, krikov in razbijanja, črepinj. Imam srce,
polno upanja.

*Moje roke se nasmehnejo, ko se odločim. In začnem zbirati. Brez omahovanja. Na kup grabim besede,
razreze, znake in misli. Prinesem še kup šare, pozlačeno verižico pokojne babice, ki mi je govorila
o sladnih besedah, privlečem goro grdih razglednic in vse, kar najdem. Sedaj je stanovanje prazno in jaz
sam, hko začnem.*

poiščem vžigalico, jo podrgnem po raskavem robu škatlice, zaprasketa, zagori.

*Prizgem ogenj pod velikim kotlom. V kotel nabašem vse: grde slike, kupe popisanega papirja, nakit,
rače, svinčnike, vso moderno tehnologijo, vso filozofijo in književnost. Gledam, kako se vse te
potrebne stvari topijo. In nastaja esenca, krik.*

Mojo natrem besede, izraze, znake, misli, ideje in upanja, hrepenenja in sovraštva...

*Pred mano se dvigne pesem, nov svet, svet večih dimenzij, neskončen in končen, svet z obrazom človeka.
Kaj pomeni pesem?!*

Na levi roki imam samo pet prstov. Dovolj.

Na desni roki imam samo pet prstov. Dovolj.

Imam glavo, imam dušo, imam srce.

V meni, v mojih prstih, glavi, duši, srcu

VA~LO~VI enakomeren tok,

PO~MIR~JA-joč do ∞.

Moje telo je razpeto v vesolje, vesolje je razpeto v meni. Moji prsti, glava, duša in srce so
ustvarili pesem. Iz krika.

LE DUŠA

Ne bo mi
treba več
dolga
bežati pred
resnico.
Trdo, platneno
resnico.
Stkem si
nove sanje.
Iz svilenih vlaken
skritih pesmi.
Zavijem se
vanje in
ostanem za
vedno.
Smilijo se mi
tisti, ki ne vedo,
da je življene
čudno.

Ti

Ti si moja
skrita muza.
Ti si moje
sonce, ki mi
daješ energijo.
Ti si zeleni list
mojega življenja.
Vendar čutim do
tebe tako prekleto
malo.
Tvoje bistvo
je kot pesem
na papirju.
Dakler je
ne prebereš,
je ne moreš
ljubiti.

TJAŠA.

DANILO LOKAR
RAZSTAVA OB STOLETNICI ROJSTVA

"Napiši mnenje povprečnega srednješolca", so mi rekli. Kot vsak povprečen gimnazijec o sebi ne mislim, da sem povprečen. Za žalitev se lahko maščujem.

Če greš h komu na rojstni dan, prej poskusiš priklicati v spomin svoje vedenje o njem in če gre "golden Mitte" na razstavo ob Lokarjevem stotem rojstnem dnevu, se zave, da so kulturni dnevi v osnovni šoli, vrhnja polica v knjižnici in predstava dramskega krožka vse, kar moj spomin premore o Lokarju.

V Ajdovščino se je po prvi svetovni vojni vrnil zdravnik, ki je opravičil izbiro študija z besedami: "Izbral sem pot v življenje, ne med knjižni prah."

Med ogledom razstave tega samosvojega Ajdovca tudi kot laik ugotovim, da je Lokar ostal zvest tudi "knjižnemu prahu." Poglobljen pogled v njegovo ustvarjanje pa odkriva v tem prahu dosti življenja, saj je bil Lokar stalno razpet med zdravnika in umetnika.

Prve vitrine seznanjajo z njegovimi deli; novelami, ki jih je zbral v knjige šele v pokoju. Zanimivi so njegovi rokopisi, z varčno in urejeno pisavo popisani koščki papirja, lističi, nakaznice.

Na vrsti so Lokarjeve ljubezni: gledališče - sam je napisal mnogo dramskih tekstov, Cankar - razmišljanje o njem je strnil v knjigo Cankarju na rob, Bela Lisa, Odnosi s Pilonom, o umetništvu, o begu. Lokar je pisal o prvi svetovni vojni - poudaril je predvsem, da je tudi sovražni vojak človek.

Bistvo je etos, srce, doživljanje, ne ideologije. Njegovo božanstvo je narava, razsodnica in urejevalka sveta in človeka v njem. Greh zoper naravo je greh zoper naravno. Zanj je treba odpuščanje najti V SEBI.

Gospa Ivana Slamič, ki je razstavo pripravila, je v otvoritvenem govoru poudarila, da je Lokar, zdravnik in umetnik, začel izdajati knjige v šestdesetih letih življenja in da je ustvarjal tudi v času pod Italijo.

O Lokarju, nagrajencu Prešernovega sklada, je bilo napisanih več diplomskih nalog in intervjujev, vendar so njegova dela zahtevna - redki odkrijejo njegovo vrednost.

Razstava mi je skrajšala pot do umevanja prepričanja nekega avtorja in tudi nekega časa v znanem prostoru. Dosegla je namen.

Bogdan

Zahvaljujem se pripravljalki razstave za pomoč pri nastajanju članka.

Mrtve oči
zrejo v daljavo.
Tam za oblaki
se skriva moj dom.
Ogenj!
Tiho ječijo gozdovi.
Krvavo obzorje
rojeva nov dan.

SELMA 1.e.

Ko se v meni
nabere preveč
energije,

začnem premlevati:

- naj postanem nasilna

(lahko bi posiljevala moške)?

- naj se vržem v reko

(na obrežju stoji še prazen podstavek)?

- naj poizkusim z magijo

(take tudi zapirajo)?

- naj začnem butati z glavo ob zid

(podrl bi se na tečne sosedove pamže)?

- naj se zjočem

(da vidim, če še znam)?

KDAJ: 8. maj 1992.

KJE: Na Vrhniki - Cankarjev dom.

KAJ: Podelitev zlatih priznanj tekmovalcem 15., jubilejnega, prvič vseslovenskega, itd ... tekmovanja za Cankarjevo priznanje.

Začetek ob 10,00 uri (skoraj točno).

Prisrčen nagovor predsednice SDS (ni Slovenska demokratska stranka, ampak Slavistično društvo Slovenije) Martine Orožnove (toda tisti v Ljubljani je bil še bolj srčkan).

Podelitev priznanj in nagrad: 3 knjige + 1 knjižica z naslovom "Vrhnika, prečuden kraj" (oproščena prometnega davka) + 1 prospekt "Vrhnika" + 1 zastavica z vrhniškim grbom, ki že visi na balkonu + propagandna majica Pekarne Vrhnika + 1 zemljevidek Cankarjeve literarne poti.

Na papirju se je zdela krasna, v praksi pa tudi še kar.

Zaležani mladini, v kateri so vsi videli svetlo prihodnost naše blagglasne govorice in jo zato neprestano ogovarjali z "Vi, ki spoštujete naš mili jezik", "Vi, ki vam ni vseeno, kaj se z materinščino dogaja v javni rabi" (kar te - roko na srce - pošteno zrevoltira), torej - tej mladeži je ta tri urni pohod nedvomno zelo koristil, pa tudi profesorice, brez izjeme obute v čevlje z visokimi petami, so se lahko oddahnile od vsakodnevnih skrbi ... in svojo energijo usmerile "v trden in varen korak". Na strmi, vsaj z 10 cm peska nasuti poti k Sv. Trojici, se je hrsk, hrsk, hrsk ... vse udiralo (le v močvirju bi bilo slabše), zato pa je bilo zmagoslavje na vrhu toliko večje.

Nato nazaj, spet naprej, dalje, dalje po Vrhniki, sonce pa je neusmiljeno pripekalo.

Ob dveh kosilo z dvema kosoma mesa in spet naprej, dalje,
dalje, dalje vse do Močilnika.

Zvedeli smo veliko novega, spoznali marsikaj zanimivega,
odhajali polni globokih vtisov, ki smo jih shranili na dno
srca, na površju pa so ostale zanimivke tipa ALI VESTE, DA:

- je Ivan Cankar narisal precej avtoportretov,
- da ga je v smrt menda porinil ambiciozni tovariš Vladimir,
- da glavna vrhniška ulica - Tržaška cesta - poteka v smeri
Godovič - Ljubljana,
- da je na Vrhniki več makadama kot v vsej ajdovski občini
skupaj,
- da vandali tudi na Vrhniki uničujejo spomenike NOB,

in še? in še

- in ... da je bilo še kar prijetno, ne preveč dolgočasno,
skratka, kar, kar ...

Valentina

Mokra spoznanja prvih šolskih dni

Ko se takole oziram čez ramo v pretekle dni, še vedno vidim žive spomine na osnovno šolo. V mislih se mi zvrstijo sošolci in prijatelji, učiteljice in učitelji. Obraz mi spreleti nasmeh, ko se spomnim drobnih potegavščin in majhnih nerodnosti. Misli se napolnijo z otožnostjo, ker je vse že minilo in me povedejo skozi počitnice v novo šolsko leto.

Navdušeni kot prvošolčki smo čakali, da osvojimo to novo šolo, nove ljudi in znanje. Ohlapna vreča, ki se ji reče razred je bila najprej zadušljiva in nepotrebna, kasneje pa smo jo razvili v skupnost, ki nas povezuje. Ko je minilo obdobje prve zadržanosti, so se spletla nova prijateljstva. z vsakim dnem bolj je rasla samozavest, hoteli smo odkriti več in postati enakovredni Vam. Toda Vi "obloženi z leti izkušenj", ste nas imeli za nepotrebne, za navadno breme, ki ga je treba prenašati, se pa z njim krasno zabavaš.

Plaho smo se ozirali po hodnikih in se v glavnih odmorih držali skupaj in nelagodni občutki v bližini želodca niso imeli zveze s prebavo, pojavili pa so se vedno, ko smo jih zagledali.

Krst "četrtih" je bil najbolj nezaželjena stvar. Ni šlo toliko za mokro majico ali čevlje - šlo je za ponos! Vedno so vse tako izpeljali, da je žrtev izpadla kot bedak. In če se je poleg tega smejalo še pol šole, je bilo ponižanje še

večje. Tudi brucovanje, ali, če želite nekakšen obred, kjer naj bi postali resnični dijaki in sprejeti med ostale, je naredilo na nas velik vtis. Posebno še zato, ker se nas je nekaj srečnežev izognilo! Trofeja in zmagoslavje! Pa morda kanček sreče in prebrisanosti.

Tudi šolska stavba kot taka je delovala na nas čisto posebno. Novi kotički, večji prostori in širše stopnice so bili drugačni, meni so se zdele iste le klopi in stoli. In tista razburljiva vsakdanjost pri urah je tudi enaka. Po prvih tednih vtisov smo na šolo začeli gledati z realnostjo. Malce rožnate barve je zbledelo, toda celoten videz je kljub vsemu ostal isti.

Tudi odnosi z vami, starejšimi, so se spremenili, nič več niste snobovski in vzvišeni kot na začetku. Kot da vam je zmanjkalo zagretosti in ste se naveličali stalnega dokazovanja moči. Ali pa se res pomlad čuti povsod.

Sama sem vedno zadovoljna in redkokatera stvar me vrže iz tira. Pride dan, ko se mi zdi vsakršno sprenevedanje grdo, rada bi rekla učitelju (oz. učiteljici), sošolcem in vsem, naj bodo veseli, naj pozabijo na šolo vsaj za nekaj časa, za tistih nekaj minut, ki se izgubijo mimogrede.

Pa vendarle, šola ostaja šola, stroga in včasih prerresna. Toda zdi se mi, da ji vsi skupaj dajemo nekaj posebnega, kar jo naredi našo in drugačno od drugih. Učitelji, ki ostajajo, in mi, ki se menjamo. Mi, najmlajši, smo hočeš nočeš poklicani, da dodamo svoj list v zgodovino te šole. Leto bo kmalu mimo, za nas je bilo polno doživetij, pa razočaranj, spoznanj. Zdaj smo končno enaki vam - plahost je izginila. Naslednje leto še pomislili ne bomo na naše nerodnosti, ko se bomo smejali naivnosti tistih, ki stopajo za nami.

MATEJA

30. oktober 1991. Bručovanje ... pol ure pred začetkom, vsi v napetem pričakovanju (posebno mi - takratni krščenci) nestrpno čakamo na velik dogodek. No zgodilo se je in bilo je **SUPER - FULL - COOL** (če izvzamemo samo bručovanje in kekse, ...). Že res, da je bilo nekaj zmede zaradi razbitih ur in tako očitnih prebavnih motenj, a Gospod ravnatelj! - to že ni tako hudo, da ne bi bilo vredno ponovitve.

19. december 1991.... Najbolje, da pridemo malo kasneje, da ne bomo ravno prvi in pol ure prodajali zijala. Pa smo jih vseeno, čeprav smo prišli ob 18,30. No, bilo je **SUPER - FULL**, a vzporedno s prvim brez komentarja.

5. marec 1992.... Pridemo ob 19,30 (varnostna časovna razdalja) in kmalu bi se izgubili v "gneči" treh plesalcev... Glej, glej, pa so se le spomnili, ti tretješolčki! Točenje pijače je res v obojestransko korist! Bilo je **SUPER**, a vzporedno z drugim - brez komentarja.

23. april 1992.... Mogoče smo pa res prepozni, saj je že 20,30... Joj, zamudili ste najboljše. Pet ljudi na plesišču, deset na klopi... Res se je število malce pomnožilo, a je še vedno ostalo pod najslabšimi pričakovanji in vzporedno s tretjim brez komentarja.

Kdo bo pojasnil upadlo zanimanje, še ni znano. Res, odgovorni so tretji letniki - lahko jim naprtimo krivdo, a organizacija je bila popolna ... in ne znašajte se nad D.J. - jem! Glasbe je dovolj za vsak okus (mogoče bi pa res bilo lahko malce več hausa) in če imate kakšno posebno željo - je že tu!

Sedaj pa, dragi plesalci in malo manj dragi neplesalci, poskušajte najti krivca in odgovornega urednika temu strmo padajočemu grafu udeležbe in vzdušja na t.i. Veno Pilon plesih.

Jaz pa vas vljudno vabim na naslednji ples, da to umazano nalogo opravimo skupaj in tako pripomoremo k stoodstotnemu dvigu plesnih sposobnosti. Zagotavljam vam, da bo prav zaradi Vas **SUPER-FULL-COOL NA KVADRAT!**

Lara 1.d

ZIVETI MLADOST V MLADI DRŽAVI

Včasih, še nedavno, je slovenska mladina pela tisto "Lepo je v naši domovini biti mlad" in tovarišice učiteljice (sedanje gospe po odloku Ministrstva za šolstvo) so jo obvezno vključevale v program vsake šolske proslave. Otroci - mladina so jo peli z vsem srcem in ljudstvo je ploskalo v ekstazi - bila je popolna ubranost med nastopajočimi in poslušalci, med mladimi in starimi.

Skratka: Lepo je v naši domovini biti mlad je bila himna mladih in v njej - v pesmi namreč - je bilo vse res tako lepo, da ji je bilo vredno kdaj pa kdaj ponovno prisluhniti, da nisi pozabil, kako je vse v tvoji svobodni, srečni domovini, polni ljudi, ki so bratu brat, lepo. B i l a j e svoboda (pravijo, da ni vedno veljala za vse, a so si bili ljudje sami krivi, ker se niso ravnali po klicu nezmotljive Partije!), b i l a j e Jugoslavija z bratstvom in enotnostjo in Titom kot njenim borcem in vzdrževalcem ("Čuvajte mi bratstvo i jedinstvo kao zenicu oka svoga!"). B i l j e socializem s skrbjo za malega človeka, ki je bogatim pobral in ubogim dal - kot nekoč Robin Hood (novi veliki pa so tudi poskrbeli zase). Ljudje so imeli delo, kupovali so barvne televizorje in zamrzovalne skrinje, hodili na morje - slovensko, hrvaško, črnogorsko, tudi sicer veliko potovali, zasebno in poslovno, se pri tem med seboj ljubili in ženili, gradili hiše, mnogi tudi vikende. A ja, in še nekaj: imeli smo Jugoslovansko ljudsko armado, ki je bila v vsem "naj, naj" ljudska. In vedeli smo: če bi se karkoli na mejah našega socialističnega raja ali tudi v njem samem zgodilo narobe, kar brez strahu - armada je tu, ustvarjajte in spite brez skrbi! Nekaj tega se tudi sam še dobro spominjam in vmes je bilo kaj tudi kar dobro, tako da se mi je tista Lepo je v naši domovini biti mlad začela zdeti vedno manj samo "bla, bla, bla".

Potem pa so v naši domovini, najprej menda v moji ožji, potem pa tudi v manj razvitih republikah, ugotovili, da nismo svobodni, da smo zatirani (ugotovili so, da jugoslovanski narodi drug drugega zatirajo) in so rekli, da bomo drugačni. Ker se niso mogli zmeniti, kako postati drugačni, so sklenili (a to ne več vsi skupaj, ampak vsak po svoje), da se bomo vojskovali, razrušili vse, kar je bilo zgrajenega v nesvobodi in potem zgradili novo, tokrat zares svobodno domovino. Mi Slovenci smo prvi dobili novo svobodo, novo demokracijo in novo državo in mi primorski mladi ta nori spis, da bi jo opevali, ker nove pesmi Lepo je v naši domovini biti mlad še nimamo.

Sem pesimist? Samo pesimist ali celo še več - narodni odpadnik, ker nisem vznemirjen nad vsem, kar je doslej pokazala moja mlada država in ji tudi v prihodnje pretirano ne zaupam? No, če sem, sem v veliki družbi približno enako mislečih (ne)srečnih državotvorcev, prvih po kralju Samu, na

sončni strani Alp, ki v raznih anketah dajejo vedeti, da niso tako ponosni in samozadovoljni kot njihovi predstavniki v "naj, naj" parlamentu in "naj, naj" vladi nove države. Ne sprejemam stanja, da se bosta ta parlament in ta vlada v nedogled grela na soncu izborjene neodvisnosti, se zgovarjala na preteklost in nas tolažila s kazanjem čez Sotlo in tja dol proti Drini in Vardarju, kjer je šele slabo.

Saj nam pod Alpami sploh ni dobro! A dobro nam je, ker je drugim v Jugovini slabše. In če se nam na Kranjskem kaj slučajno poslabša, je še vedno dobro, ker se na Balkanu poslabša še bolj.

Kje pa je Evropa?! Mar nismo govorili o naši poti v Evropo? (Evropa zdaj!) A tudi tu smo uspešni, ker so pač drugi še manj. Poglejte ne primer Hrvate in Srbe, ki, namesto da bi šli v Evropo, uvažajo vojake pod modrimi čeladami iz manj razvitih držav Afrike in Azije.

Prišla je demokracija s svojimi prvimi svobodnimi volitvami, prvim pravim parlamentom in prvo pravo vlado (ki je nam Ajdovcem še posebej dala vedeti, da tista naša znamenita vlada iz leta petinštiridesetega, ki je ponesla slavo našega mesta v svet še bolj kot rimska Castra, sploh ni bila ne svobodna ne narodna).

Imamo torej vse novo, bolj svobodno. Ljudje bolj svobodno grdo gledajo drug drugega kot prej. Tudi poslanci se bolj svobodno grizejo med seboj in si bolj izvorno mečejo polena pod noge. S pooblastilom ljudstva. Gospoda Grosa je n.pr. kranjsko ljudstvo pooblastilo, da "afne gunca" v parlamentu (kot je ušlo njegovemu predsedniku) z delitvijo banan v posmeh novemu kandidatu za vladnega predsednika, predlaganemu po novi ustavi nove države Slovenije.

Imamo tudi novo vlado, ki nam je obljubljala nova nebesa, a ker si jih krščansko slovensko ljudstvo mora zaslužiti, ga je sklenila najprej popeljati skozi vice (pravijo, da so se mnogi pri tem znašli tudi v peklju).

Imamo vse novo. Tudi novo človeško in narodno "spoznanje": To, za kar gre sedaj, je najvišje in najsvetejše. Kdor tega ne verjame, je izdal domovino.

Čisto vseeno je, ali mladim spesniš Lepo je v naši domovini biti mlad ali jim daš pisati spis Živeti mladost v mladi državi, z usmeritvijo, naj pišejo s srcem.

Aleksej Sinigoj

4.d NMD

ANOTHER DAY IN PARADISE CITY

ALI

KAKO UBEŽATI VOJNI

Mesto znotraj mesta. Po informacijah Rdečega Križa naj bi lahko vanj vstopili samo z osebno izkaznico, torej tisti, ki so stari preko 18 let. Zagrabiva priložnost, da bi prišli v stik z begunci in da bi nama uspelo prešpricati nekaj šolskih ur, ko RK nekaj dijakov prosi za pomoč pri popisovanju ravnokar prispelih beguncev. Pri vhodu naju pozdravi "teritorijalec Polde", ki mu ni mar za najine osebne izkaznice, kaj šele za leta. Še nekaj korakov in pred nama se prikaže prizor, ki močno spominja na tiste s TV. Ženske obešajo perilo (kolikor ga sploh imajo s sabo) na vrvi, napeti med drevesi; nekaj starejših moških poseda po klopcah, kadi svoje Drava cigarete in se pogovarja o tistih, ki so ostali na fronti. Gruča otrok, starih največ 7-8 let, se z nuno igra gnilo jajce (mogoče tisto v Bosni?), med njimi pa se sprehaja nekaj desetletnih važičev s cigareto v ustih. Radovedni obrazi se obračajo k nama, medve pa se napotiva k starejšemu možaku, ki zgubljeno strmi predse v najbolj oddaljenem kotu dvorišča.

Enainsedemdeset let mu je, daleč od doma, sam. Sin je ostal doma, da brani domovino, njega pa so napotili preko Zagreba in Ljubljane v Ajdovščino. Sprijaznil se je že z usodo, ki ga je doletela, čeprav z njo ni zadovoljen. Ve pa, da bo tu poskrbljeno zanj; ima hrano, posteljo, to pa je vse, kar potrebuje.

Na drugi strani dvorišča opaziva žensko, ki malo spominja na rusko babuško. Iz Doboja je, kjer potekajo najhujši boji. Najbolj jo je prizadelo to, da so morali bežati, z avtobusom, vlakom, vozovi. Bilo je težko, ampak treba je

potrpeti. V Ajdovščini so jih lepo sprejeli, njenega invalidnega sina pa so poslali v zdravniško oskrbo. Več verjetno ne bi mogla zahtevati, a tesnoba, žalost, strah pred prihodnostjo jim še vedno ne dajo spati. Kako le ...

Fant najinih let nama zaupa, da bi moral obiskovati prvi letnik gostinske šole, zaradi brezvezne situacije pa je moral zbežati čez hribe, po gozdovih in preplavati Savo, da bi dosegel Hrvaško. Tu se dolgočasi, čeprav ima nekaj prijateljev, vendar ne ve, kaj bi počeli. Želi si le, da bi se čimprej vrnil domov in da ne bi tudi mi doživeli tega, kar sedaj doživlja on sam.

Dbupana ženska okoli dvajsetih let nama skoraj izjoče svoje gorje. Srbkinja je, torej osovražena in izolirana od ostalih. Zaupa ne nobenemu več, odkar ji je (njena) vojska zaklala strica, teto in njuna otroka. Nobenemu ne želi nič žalega, a kaj, ko so ljudje nezaupljivi! Le kam se bo vrnila po vojni, se sprašuje. Sama situacija je zelo vplivala nanjo: prej je imela 87 kg, sedaj pa je kot prekla. Želi si le, da bi se ta morija pomirila in da bi zopet vsi zaživel v miru.

Fred odhodom se oglasiva še pri teritorijalcu Poldetu, ki v čuvajnici mirno prebira Dnevnik. Zaupa nama, da je v bivši vojašnici JLA trenutno okrog 450 beguncev, vendar jih pričakujejo še več. Mnogi od njih zahtevajo odhod v mesto, nekateri pa si želijo celo slovenski potni list, da bi lahko odšli k sorodnikom v tujino. Dnevna oskrba enega begunca stane približno 500,00 SLT. Mogoče pa je to vzrok, da se je le slabe pol ure pred najinim prihodom vrnil na Hrvaško poln avtobus prispelih beguncev, ker so jim tam obljubljali, da jih tu čakajo udobne hotelske sobe in podpora 50 DEM na dan. Nekateri pač niso zadovoljni z malim ali pa ne potrebujejo nujne pomoči!

Izzy in Saša 3.d

Maybe se lažem, ko govorim resnico.
Maybe sem žalosten, ko se smejem.
Maybe ne vem, kaj hočem, ko kaj zahtevam.

DOVOLJ MI JE! BASTA! KONC! FINISH! KAR ČEŠ.

Ne prenesem posmehljivega pogleda ljudi,
ki oprezujejo za tabo,
ki ogledujejo vsak atom tvoje obleke
in vsak las tvoje frizure.

Nočem biti lutka, ki uboga na vsak poteg vrvice,
hočem biti tisti, ki vrvice poteguje.

Rjovel bi, če bi mogel,
a imam premajhna pljuča,
če slišiš šepet, vedi, da sem to Jaz.

TRACY 3.D

Rovtarska

neločljivost od piškavih ZOB

-----> **DOSP 1992**

Kdo ne mara kokošje juhe, piščančjega jedra in krompirja v istoimenski omaki, je ravno toliko retorično vprašanje, kot je postojnska srednja šola center grške omike.

Sedeli smo v amfiteatralni dvorani. Bodoča gospodinja iz Postojne je dobila prvo nagrado za nakladanje, ki se je končalo:

"Pravzaprav se z osamosvojitvijo Slovenije zame ni nič spremenilo; lahko le independentno jem čokoladke "made in Slovenia" (približek).

Skeč iz Sežane je nekje na sredi dobil simptome zametkov nečesa dobrega in se v istem trenutku končal. Po violini je harmonika iz Trsta zaigrala polko in upanje, da se srednješolci ne bodo spustili TAKO nizko, se je izjalovilo... Sedimo v betuli. Vse okoli nas ploska v ritmu polke.

Po neučinkovitih impresijah in romancah na klavirju mi je klorofil v obraz vrnila cvetka s kitaro, iz Tolmina. Vtis po zanič rockovski priredbi Zdravljice iz Gorice so popravljali dijaki iz istega kraja, ki so prijetno (ne originalno)

odigrali skeč karakterjev. Zaradi želodčnih težav se ne bi ustavljal ob postojnskem skeču in idrijskem plesnem nastopu. Tudi za tisto, kar sem izpustil, velja, da je slovenščina revna v ustreznih izrazih - najbližje je NEPOFISNO ali citat povezovalke programa: "Enkratno."

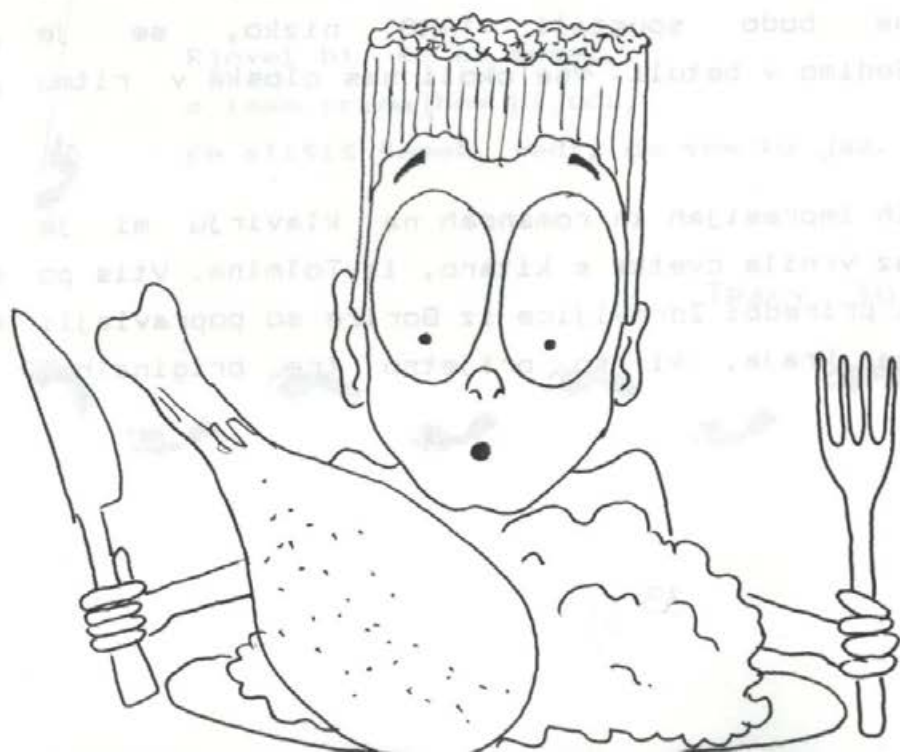
Popokali smo nagrade in šli na kosilo. Ob šprintu skozi razstavo risarskih izdelkov sem občutil vse od zavisti do pomilovanja.

Na dvorišču pred šolo se je medtem začela predstava goriške šole, za katero je bila stavba v Postojni tudi v prenesenem pomenu preozka. Na podobno reč sem čakal cel dan in upam, da si bomo izrazno zahtevno in bogato zadevo lahko jeseni ogledali pri nas.

Da Ajdovci nismo izpadli kaj bolj častno kot ostali, je poleg mojega obrambnega mehanizma (režanje pred resignacijo) poskrbelo tudi navijanje naših športnikov na odbojgarski finalni tekmi.

V imenu duševnega zdravja sem hotel tudi sam odpreti usta in izkričati dan, a me je neumni predsodek zadržal.

DOSP bo naslednje leto v Tolminu. Vabljeni?!

Boogie

V korak z Modò

24. MAJ 1992 - zaključna predstava v letošnjem šolskem letu.

Prikaz ustvarjalnosti, hotenj in iskanj na področju lepote oblačenja. Celovit modni sklop, odraz znanja, ki so si ga učenke, bodoče šivilje, pridobile v vseh treh letih šolanja. Kolekcije modelov, ki zajemajo množico trenutkov v vsakdanjem življenju, v katerem obleka ni le ena od osnovnih potreb, pač pa tudi odraz človekovega počutja, čustvovanja in dojemanja sveta.

Pomlad v znamenju pastelnih, roza, rumenih in modrih barv. Potovanje sestavljeno iz velikih in majhnih kontrastov. Moda, ki nam priporoča nova blaga, nove barve, zamisli. Vedno v razkošju in varljivi preprostosti.

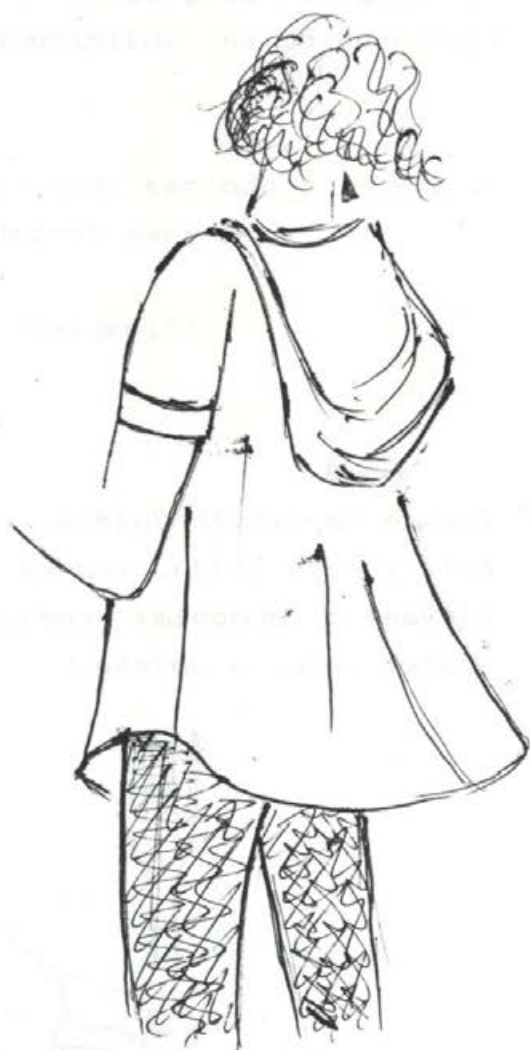
Jopice različnih dolžin, globoki vrezi, krila, srajce poslikane z drobnimi rožicami, hlače, večerne obleke.

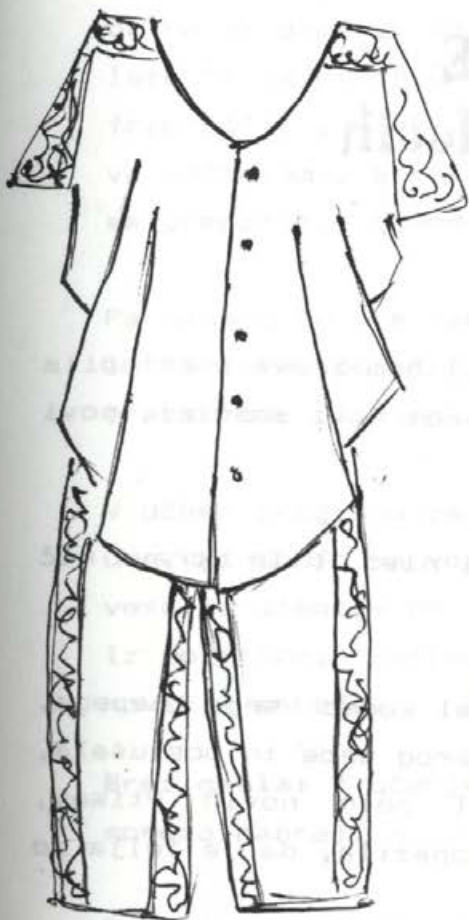

Biseri, ki razkrivajo žensko čutnost. Divji detajli, ki te vznemirjajo. Obleke, ki so žive, svobodne, fantastične. Rdeča v kombinaciji s črno, rumena z modro, bela ... nežni odtenki, ki posnemajo mladost, zbujejo magične občutke.

Imamo dolge jakne, ki so ključ naslednje sezone. Pripravljene h kombinaciji ostale garderobe.

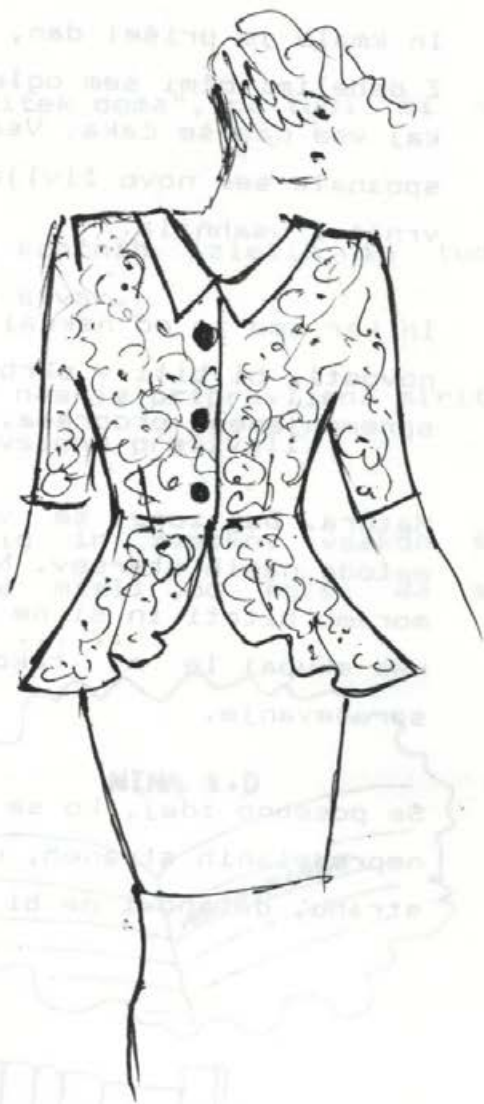

S posebno simpatijo sprejete kratke hlače, "bermude", ki drsijo po telesu z mehko sramežljivostjo.

V središču vseh teh odtenkov pa čista bela barva, nežne čipke, svetleča bela svila. Obleke, ki jemljejo obliko rožam, ki so kot cvet tulipana.

To so mode, ki gredo v modo, se spreminjajo in so dokaz ženske spretnosti ter ženskega okusa.

POSLEDICE so na naših plečih

Bil je avgust in komaj sem čakala, kdaj bom znova prestopila šolski prag. Vse bo novo, še neraziskano: novi sošolci, novi učitelji, učilnice, predmeti.

Vendar pa me je bilo zaradi reklam, ki niso bile prav nič vzpodbudne, v začetku kar malo strah.

In kmalu je prišel dan, ki je naznanjal konec vsega lepega. Z debelimi očmi sem ogledovala svet okrog sebe in poslušala, kaj vse nas še čaka. Vsak dan je bil poln novih vtisov, spoznala sem novo življenje in kmalu opazila, da je želja po vrnitvi usahnila.

In ker smo že od nekdanj bili MI tisti, ki smo prenašali novosti, bi bili v skrbeh, če nam tudi letos ne bi naprtili spremenjenega programa.

Matura. Da, zopet se vračamo v preteklost in obnavljamo metode naših staršev. Namesto, da bi učni program uživali, moramo hiteti in si ne moremo privoščiti vmesnih vprašanj. A vse skupaj le ni tako kritično, saj še ostaja čas za spraševanje.

Še posebno zdaj, ko se bližamo koncu in se vtapljamo v nepredelanih straneh, učitelji z vso naglico drviijo - v strahu, da snovi ne bi predelali.

Poleg večnega poslušanja groženj o maturi pa še dodatek: da ne bi doma poležavali in se dolgočasili nas čaka vsako leto 96 delovnih ur (v glasbeni šoli, na treningih, pri francoščini, na abonmajskih predstavah). Vsak teden jih zno-va seštevamo, sprašujemo, če bo tudi to ali ono upoštevano, se prepiramo in hodimo k ravnatelju po nasvete.

Pa nimajo te ure samo slabih strani. Za dežjem posije sonce in to ravno ob športnih dnevih, ko lahko nekateri doma brezskrbno uživamo.

V učnem programu pa je med počitnicami "lebdela" še prosta ura, ki so jo na veselje učiteljev prisodili matematiki, na veselje učencev pa ... Ja in tudi pri geografiji je drugače. Iz političnih razlogov nič več govora o Jugoslaviji, razen novic - seveda.

Brez gesla: " Učenje v šoli - počitek doma", pa tudi mi ne moremo naprej.

Odslej se ne bomo več zabavali na končnih izletih in tudi maturantski izlet bo naša zasebna stvar.

No ja, če imamo razredničarko, ki nas je pripravljena miriti tudi čez sobote in nedelje, bomo vseeno preživeli.

Konec koncev pa tudi ob kupu knjig in zvezkov vsakdo še najde čas, da za trenutek odvrne misli od šole, da si odpočije svoje možgane, da zaduha .....

The Jokers

ZE DOBRI 2 LETI JE MINILO OD ROJSTVA AJDOVSKE SKUPINE, ZNANE POD IMENOM "THE JOKERS", KI SE JE SKOZI STEVILNE NASTOPE UVELJAVILA KOT ZELO AMBICIOZEN IN NADARJEN BEND. USTANOVLJEN JE BIL FEBRUARJA 1990, KMALU ZATEM PA JE SLEDILA PRENOVA IN BEND Z DANAŠNJO SESTAVO JE PRIČEL DELOVATI DECEMBRA 1990.

ČALNI SKUPINE SO:

DENIS STEGOVEC - SOLO KITARA

POLONA FURLAN - VOKAL

DAVID TREBIZAN - SINTESIZER

UROŠ TREBIZAN - BAS KITARA

PRIMOŽ VELIKONJA - BOBNI

MATIJA CEKET - RITEM KITARA

ZA TISTE, KI JIH SE NE POZNATE, PA TUDI ZA VSE TISTE, KI BI ZELELI O NJIH KAJ VEČ VEDETI ... PRED VAMI JE POGOVOR Z NJIMI.

1. KAKO BI OPREDELILI GLASBO, KI JO IZVAJATE?

Na začetku smo igrali predvsem rock, sedaj pa prevladujejo alpske koračnice in priredbe znanih skladb.

2. STE ZE NAPISALI KAKŠNO SVOJO PESEM?

Vse komade (13) sta napisala David in Denis, v angleškem in slovenskem jeziku. Premišljujemo, da bi najboljše tudi posneli. Summer night, Petra in Popi so skladbe, ki bodo gotovo šle v ušesa.

3. KDO ODLOČA O IZBIRI PESMI?

Vsi.

4. VAŠ NAJPOMEMBNEJŠI NASTOP JE BIL GOTOVO MARCA V DISKOTEKI ODEON V NOVI GORICI. KAKŠNI SO BILI VAŠI OBCUTKI, TIK PREDEN STE STOPILI NA ODER; SE VAM JE KAJ ŠE POSEBEJ VTISNILO V SPOMIN?

Res je. Za ta nastop smo se zelo dolgo pripravljali, vloženih je bilo veliko ur našega truda. Želeli smo, da bi že takoj na začetku presenetili in trudili smo se, da bi res igrali kot Metallica, žal pa se je Polona pri petju zmotila in tako je šel ves naš trud po vodi. Publika je bila kljub temu zelo zadovoljna, mi pa smo bili kar malo razočarani, saj nismo izkoristili priložnosti, ki se nam je ponudila.

5. NAJBRŽ ŠE NISTE PRISLI DO TISTE STOPNJE, KO BI VAS LJUDJE NA ULICI USTAVLJALI IN PROSILI ZA AVTOGRAME, PA VENDAR ... MISLITE, DA BI VAS SLAVA SPREMENILA? SI SPLOH ZELITE BITI SLAVNI IN KAJ SI POD TO BESEDO PREDSTAVLJATE? JE TO DENAR; HARLEY; OBOŽEVALKE?

Primož: Slaven sem že, a vedno brez denarja.

Matija: Želim si imeti veliko oboževalk, Ferrari 512 TR in dobro kitaro.

Uroš: Neumno se mi zdi, če izkoriščajo ljudje slavo zato, da napravijo iz nekega osebnega pripetljaja cel "škandal" (Ax1 zaradi praske na roki).

Denis: Ne mislim še na to.

Polona: Lepo je biti slaven, a tudi zelo zahtevno.

6. SI IMEL KOT KITARIST KAKŠNEGA VZORNIKA?

Denis: Moja zglednika sta Joe Satriani in Kirk Hammett.

7. KAJ BI SI VEDNO ZELEL POČETI?

Uroš: Igrati kot zelo dober glasbenik.

Primož: Igrati z Deep Purple.

Denis: Igrati namesto Kirka v Metallici.

Polona: Biti dobra pevka v dobri skupini in nastopati pred 75 000 ljudmi (*Denis:* Saj nisi Freddy!!).

Ceka: Igrati namesto Kirka in Denisa v Metallici.

8. KAKŠNI SO VAŠI NAČRTI ZA PRIHODNOST?

Snemanje plošče v Avstriji, turneja po Sloveniji.

9. PO ČEM BI ZELELI, DA SE VAS LJUDJE SPOMINJAJO? (KONCERT, IMAGE, GLASBA)

Po glasbi.

10. VAŠE ŽELJE, SPOROČILO ZA KONEC ...

Zahvaljujemo se vsem sponzorjem, Igorju Lavrenčiču, Nevu Stegovcu in direktorju Tekstine Kodriču, ki nam je omogočil prostor za vaje.

Vidimo se na MTV z našim novim videospotom!

Z JOKERSI SE JE POGOVARJALA

MATEJA K.

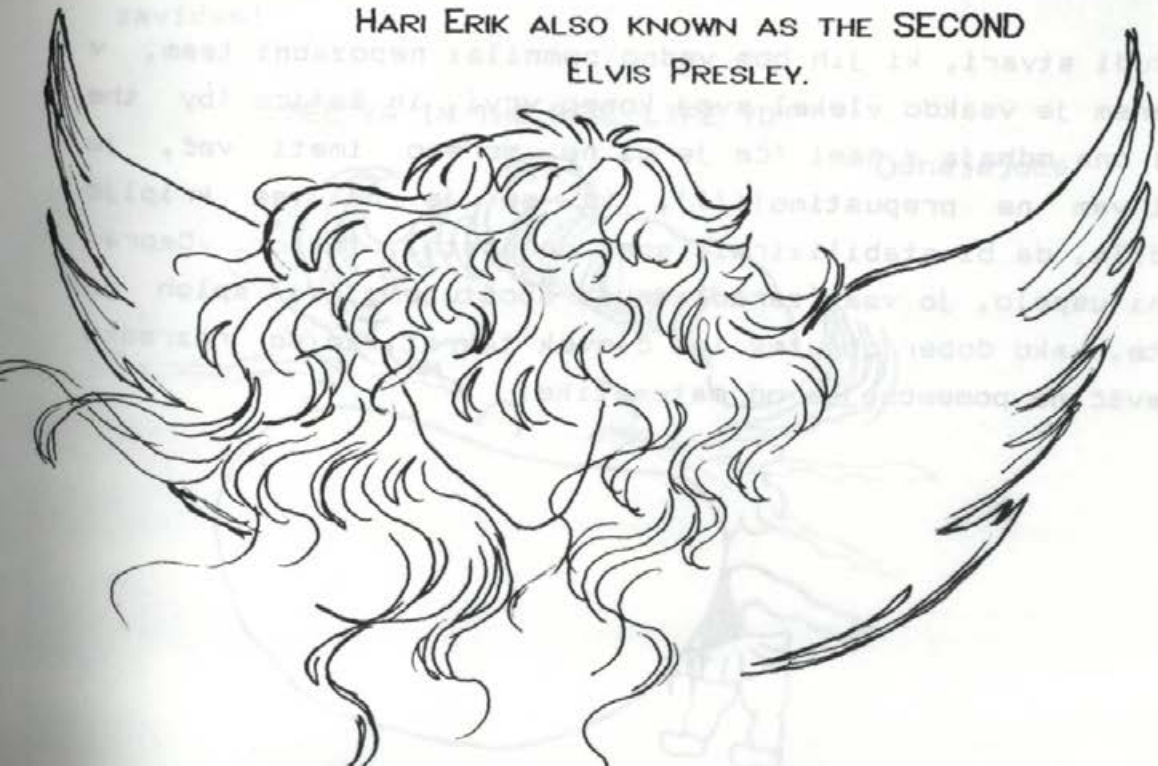
Little Angel

G 1. Oh, little Angel
E please be mine,
C cause if You won't
D I will surely die.

2. Oh, my darling
can't You see
how much I love You
and dream about You and Me.

3. Oh, little Angel
let's dance now,
so I can hold You
in this magic night.

ALL THE WORDS & MUSIC WRITTEN BY:
HARI ERIK ALSO KNOWN AS THE SECOND
ELVIS PRESLEY.

GET OFF ali (NE) JOČEŠ, DEKLICA?

Seveda ne! Srečna sem, ker sem odigrala vlogo artistke v tem cirkusu in sedaj odhajam! Že od nekdaj sem sovražila cirkus. Vse uboge živali, ki ploskajo z ušesi samo zato, da je občinstvo zadovoljno. Sploh pa biti artist na vrvi! Ko ti lastna usoda visi za nogo privezana na vrvi z višine toliko in toliko metrov in ti moraš zraven še bevskati npr. o tem, kolika je možnost, da bo usoda pretežka in bo enostavno cepnila nate!?

Saj nočem reči, da vsa stvar ni bila zanimiva ali pa celo vzburljiva. Hja, ampak te trditve pač ne moreš postaviti na minus ena. SGNS je ena takih zanimivosti, za katere rečeš: enkrat in nikoli več.

So tudi stvari, ki jih bom vedno pomnila: nepozabni team, v katerem je vsakdo vlekel svoj konec vrvi, in šefico (by the way: ona odhaja z nami (če je mi ne moremo imeti več, je tudi vam ne prepustimo!!!)), ki se je na vse kriplje trudila, da bi stabilizirala sorazmernostni faktor. Čeprav ji ni uspelo, jo vsaj zaradi truda spoštujemo! Vi sploh ne veste, kako dober občutek ima človek takrat, ko so razredne zadevščine pomembnejše od matematike!

Zgodilo se je polno nenavadno-smešnih stvari npr.: ploskanje osebam, ki o cirkuških stvareh nimajo pojma, so se pa živalsko trudile, da bi kaj o tem doumele (ima smisel, da ti v spričevalu piše, da si dober dreser živali, če te vsak cucek, ko te zagleda, požre kot pest kalamarov?). Ostalih zanimivih prigod ne bi naštevala, ker trenutek zato ni primeren.

Če ste še na začetku ali pa na sredi poti po SGNS in se sprašujete, kako priti skozi, vam zaupam: najbolje pride skozi tisti, ki ga spremlja stalna odsotnost prisotnosti, ki zelo spoštuje ustaljeno formo in ki je ekzakten. Inovativnost, sposobnost ustvarjanja in mišljenja in nora vprašanja+trditve so prepuščena Drugim (ti pa teh danosti na žalost ne znajo izkoristiti!).

No ja, pred dokončnim izstopom me čaka še velik poklon, ki se mu pravi zaključni izpit. Če preživiš štiri leta na SGNS, preživiš tudi to (upam, da ne bom jedla ravno zarečenega). Če mi bo kdo očital nenačelnost, ko se bom SGNS spominjala z nostalgijo, mu bom zabrusila, da bi to moralo biti moje najlepše življenjsko obdobje! Vam pa, ki vstopate, nekako kar ne morem zamolčati še ene resnice: opustite vsako upanje, vaša pravica je le, da molčite. Mene je sicer malce strah, ker stopam v drugačen svet, pa vam vseeno prav NIČ ne zavidam!

SEE YA IN THE REAL LIFE YO!

Odhajajoča

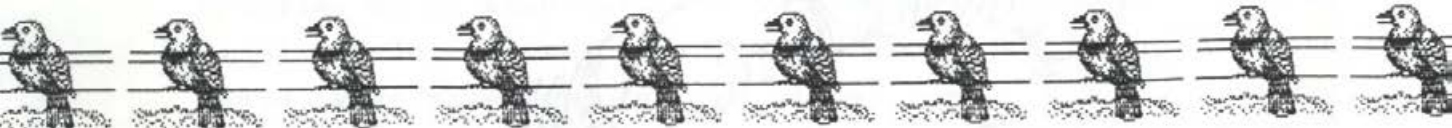
V zadnjem času na naši šoli postaja vse bolj vroče. Učenci namreč kar masovno špricajo. Posledice so katastrofalne: neopravičene ure, nadomeščanje in še plačilo bruto ure. Večina učencev se z najmanj eno od kazni ne strinja.

Kaj imajo skupnega SMRTONOSNI Bruna TANGO, Boogie in Portorož? Ne veste?! Vsi so tesno povezani z MATURANTSKIM 4.d PLESOM. Iz preverjenih virov so naši reporterji izvedeli, da:

- je Bruna V. jasno demonstrirala in nadgradila SMRTONOSNI TANGO,
- je Boogie spreminjal energijska stanja (2. vzbujeno stanje),
- je skupina vznesenih maturantov (+ Boogie) odpotovala v Portorož.

Od tam se nam je javila sodelavka na tajni misiji in nam sporočila, da je ena od maturantk (ona sama) ponovila manevar "GOLI MATURANTI V MORJU", znan že iz operacije "MATURANTSKI IZLET" (vsi pijani incorporated).

IZVIRNO KRIZANKA

NAVPIČNO:

1. odsek
2. metalec kovanca
3. lepa slovenska beseda za 'party'
4. deseta črka
5. dušik
6. turški velikaš - ljubk.
7. srednja Feličetova hči
8. rimljansko moško ime
9. Edvard
10. vista
11. vrsta kače
12. Andlovic Katja
13. Gombač Ivan
14. os. zaimek
15. ranocelnik
16. Gorenjeva tovarna motorjev
17. gorska veriga
18. velika ljubezen fantov iz 4.d
19. korobač
20. kalij
21. Alfi Kovač
22. rumeni regrat
23. naš drugi oče
24. anti šolska internacionala
25. ptičji dom
26. lan - ljubk.
27. petnajsta črka
28. predsednik BiH
29. skladišče orožja
30. jajčnik
31. stanovanj. komunalna banka
32. požrešna bitja
33. Erik Ergaver
34. Lojze Tomažič
35. ameriško moško ime
36. Lj. gradbeno podj.
37. amercij
38. prijeten vonj
39. konjska muha
40. Italija
41. ponos prvega
42. uši branijo bike
43. Fr. teniš. ig. YANICK
44. Luxemburg
45. žveplo
46. smrtni boj
47. itrij
48. O.K.
49. najlepša brada
50. kdor je samo repo
51. lepo slov. ž. ime
52. razteglj. trak
53. Poljsko pristanišče
54. Pančevo
55. ko bom velik, bom traktorist
56. užitne školjke
57. letalo tipa Antonov
58. tovarna športne opreme
59. pogosta tvorba pri učencih
60. streha sveta (Tadžikistan)
61. gl. mesto Armenije
62. kraj. skupnost
63. uran
64. turško pristanišče
65. kisik
66. dobra družba
67. .... ROUGE (Pariz)
68. gorenjska prestolnica
69. šturska obveščevalna
70. Republika Slovenija
71. Italija
72. znani vesoljček
73. zrak (angl.)
74. hrvaška rezidenca
75. Avetrija
76. /
77. bolezen sklepov
78. bistvo življenja
79. naziv za starše
80. BarbiKin mož
81. kalij
82. žveplo
83. doktor
84. nizozem. antilski otok pred S obalo J Amerike
85. režiser Karpo
86. postati siv
87. /
88. predmolllec v mošeji
89. gl. mesto Avstralije
90. pamet
91. seč
92. kladi
93. konstanta
94. nemška avt. hiša
95. maneken št.1 naše šole
97. kartaginski vojskovođa
98. veda
99. Albanija kliče Evropo
100. Španija
101. gl. mesto Italije
102. Rado Novak
103. najlepše dekle na šoli
104. prednik esalcev
105. Švedeka
106. slov. voznica kartinga (Nina)
107. igravec NK Živila Naklo
108. predlog
109. NLP
110. Reka
111. 'Toplo jezero' v Kirgistanu
112. naselje pod Matchu-Pitchu-jem
113. luknje
114. predlog
115. zmagov. ital. nogomet. pokala
116. športno društvo
117. vzorčka
118. Novo mesto
119. otroci gledajo predstavo
120. nauk o nraveh
121. nogometni klub
122. slabo
123. kraljica športov
124. Ruanda
125. 'ror'
126. tropska papiga
127. šala
128. vrbe
129. zelenica v puščavi
130. ovežilni napitek
131. železov oksid
132. mesto v Franciji
133. italijanska reka
134. nora ženska
135. slov. gospodar. zbornica
136. Avstrija
137. En Bertolin
138. plosk
139. napadalec Sampdoria
140. velik ogenj
141. isti kacot
142. dvojice
143. Bernard Bratina
144. seznam
145. Mlinotestove testenine
146. fosfor
147. hrvaško ž. ime
148. avtomobilska sirena
149. J-ameriški Indijanci
150. Renaultov avto
151. /
152. pohištvo za sedenje
153. evropsko gorstvo
154. rimska pet
155. star Slovan
156. ročaj
157. izrastek pri živalih
158. OUT
159. nabit delec

160. /
161. Emeršič Miran
162. Edvard
163. pritrtilnica
164. glas ob bolečini
165. Loznica

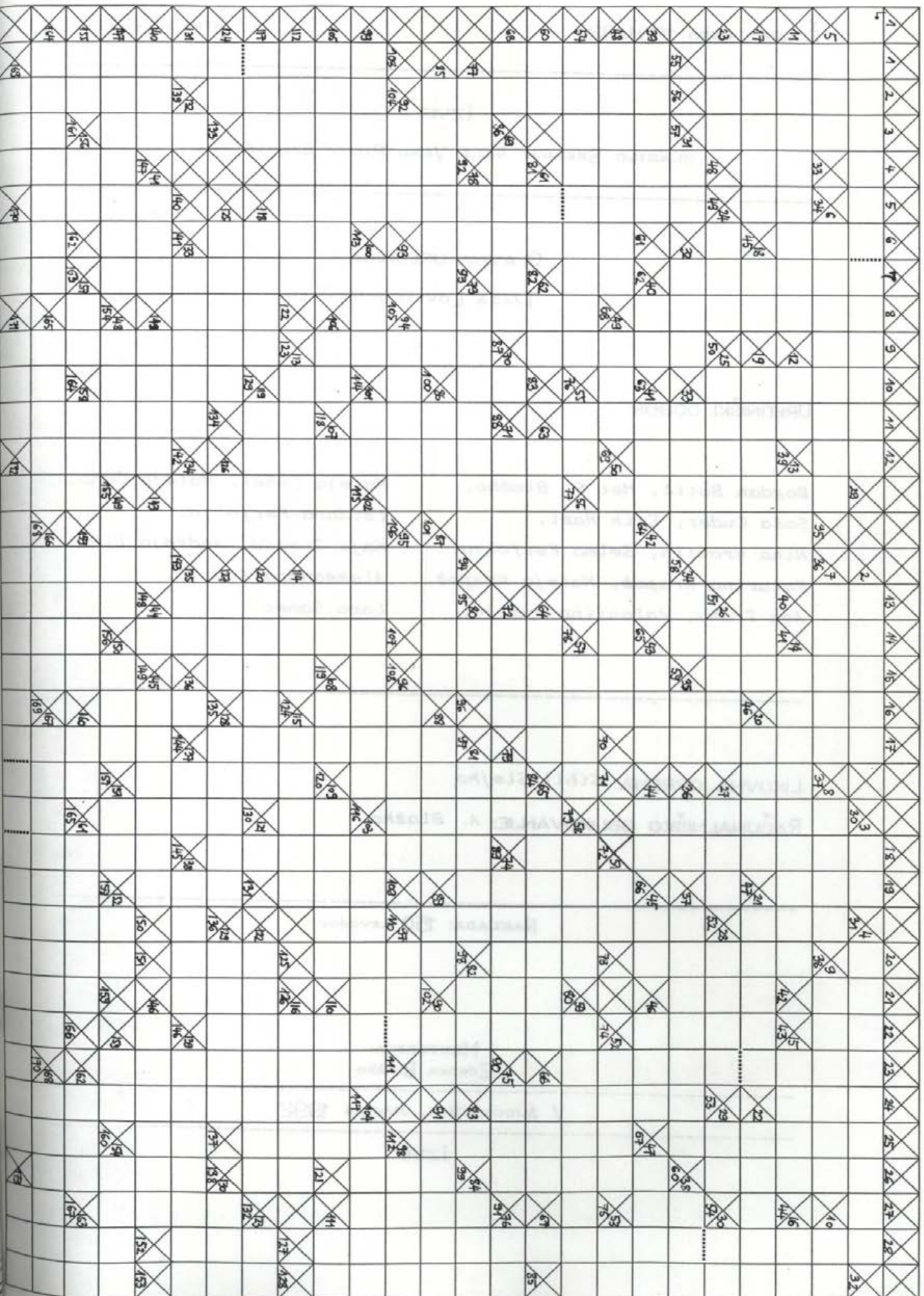
VODORAVNO:

1. ekspert za jezike
2. mačo 3.e
3. svinec
4. antično mesto v Tuniziji
5. pevec Reed
6. ženska, ki gleda
7. pogost priimek
8. obrle
9. avtor križanke = lepotec 4.d
10. Lepi Gorup
11. redko ž. ime
12. igralka Derek
13. ribiško-drvarska stranka
14. kalčetka
15. 'Trg nebeškega miru' - 1.del
16. 2/3 IRA
17. zavoj
18. Antonov
19. nasprotje poziciji
20. bivši šef kmetov
21. muza umetnosti na SGNŠ
22. zdrava hrana
23. žensko ime
24. sedanja tvorba na ozemlju SZ
25. moško ime
26. 'cajtmajster'
27. klub lastnikov jaht
28. svod
29. doktor Kovač
30. Arif Mučković
31. oštja tvoja
32. zrak (latinsko)
33. oklepno vozilo
34. Mihičevo
35. Gnila Jugoslavija
36. to je, to se pravi
37. zapora
38. mladinska revija
39. naš športnik
40. renij
41. žensko ime
42. olimpijske igre
43. ameriški ekspresionist
44. Josip Stritar
45. lantan
46. rimsko podzemlje
47. pogosto pasje ime
48. kar ostane
49. prevrat
50. ameriški državnik
51. Karlovac
52. grška črka
53. eden
54. slovenska pokrajina
55. Ancona
56. Zimbabve, Etijopija, Angola
57. češko moško ime
58. žensko ime
59. avtomati za izdajo bonov
60. Kranj
61. veznik
62. Rolce Royce
63. žensko ime
64. prasec
65. veda o ravnovesju sil
66. Švica
67. bor
68. olimpijske igre
69. konferenca o evropski varnosti
70. fosfor
71. angleško moško ime
72. hrvaški 'Petrol'

73. osebni računalnik
74. švicar. smučar Hans
75. avstrijska motorna kolesa
76. Ervin Grum
77. Gorica
78. radlj
79. vas ob zgor. toku Oba
80. Venetia
81. racman
82. vzhodnonemški avtomobil
83. deseta črka
84. pasje ime
85. pribaltiška država
86. čokolad. in lešnik. bomboni
87. lok
88. vzklik veselja
89. antonov
90. kilometer
91. nacija
92. levi pritok Rena v Švici
93. dušik
94. romunska vas ob Črnem morju
95. Postojna
96. židovski duhovnik
97. hud Urškin pes
98. sadež z veliko C vitamina
99. večni prijatelj prof. Princea
100. nasprotno od nič
101. mister
102. kopersko trgovsko podjetje
103. pomembna centralna afriška država
104. pom. zahodna afriška država
105. lepo žensko ime
106. Sierra Leone
107. skrileka obveščevalna
108. osebni zaimek
109. lepo moško ime (Igralec Primorja Mulahmetović)
110. jdol
111. Čačak
112. kdor boleha za jetiko
113. kdor 'kasira šuse'
114. češka pritrtilnica
115. stegno
116. planota pri Sarajevu
117. vprašalnica
118. kos pohištva
119. naša mama (4.d)
120. pomladna cvetlica (padalci)
121. polmer
122. uslužbenec na meji
123. osebni zaimek
124. Gorica
125. finski arhitekt
126. množina
127. vas pri Črnem Kalu
128. nadebudni kamerman Lojze
129. žensko ime
130. postojnska tovarna
131. dušik
132. fosfor
133. znamka zaščitnih čelad
134. Alenka Čehovin
135. Lepi Kravos
136. žveplo
137. Karlovac
138. otok v Antilih
139. kmetova žena
140. prva ženska
141. največji sesalec
142. grški basnopisec
143. Ivan Kramberger
144. deseta črka
145. Jovanovič Primož
146. prebivališče Apačev
147. ženska, ki zida
148. črnogorska reka
149. prebivalec Češke
150. easy (fonet.)
151. an mali encljan

152. ciba grda
153. logaritem naturalie
154. enica
155. pritrtilnica
156. nikalnica
157. osebni zaimek
158. Irska teroristična org.
159. najbolj univerzalen človek 3.e
160. socialistična republika
161. avtomobilistično tekmovanje
162. hrvaški general Anton
163. Lepa Lojzka
164. lepotan 4.d
165. sl. minister Jelko
166. vrsta vina
167. TV aparat
168. enooki velikan
169. naziv
170. pritrtilnica
171. igralka Gardner
172. Nežka Mikuž
173. lt. avtomobili za invalide ...car

NAVY PRINCIPLES

IZVIR

GLASILO SREDNJE ŠOLE VENO PILON AJDOVŠČINA

GLAVNA UREDNICA:

TJAŠA LOVREKOVIČ

UREDNIŠKI ODBOR:

Bogdan Batič, Mei S. Blažko,
Saša Cuder, Erik Hari,
Nina Hrovatin, Selma Ferfolja,
Katarina Krapež, Mateja Krapež,
Ana Troha, Valentina Rustja,

Mateja Ceket, Mateja Čoha,
Izidora Ferfolja,
Kaja Gnezda, Andreja Likar,
Aleksandra Kodrič,
Lara Samec

LIKOVNA OPREMA: Sibil Slejko

RAČUNALNIŠKO OBLIKOVANJE: A. Blažko

NAKLADA: 150 izvodov

MENTORICA:
Zdenka Blažko

V AJDOVŠČINI, JUNIJA 1992

IZVIR

